

ЗАТВЕРДЖЕНО
рішення Правління ПАТ «НАСК «ОРАНТА»
«25» лютого 2016 року № 20
Голова Правління
Грищенко В.М.

**ПРАВИЛА
ДОБРОВІЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ ЦИВІЛЬНОЇ
ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ВЛАСНИКІВ НАЗЕМНОГО
ТРАНСПОРТУ
(включаючи відповідальність перевізника)
№ 118 (нова редакція)**

Київ 2016

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Ці Правила добровільного страхування цивільної відповідальності власників наземного транспорту (включаючи відповідальність перевізника) (далі - Правила) розроблені відповідно до вимог Цивільного кодексу України, Закону України «Про страхування» та інших законодавчих актів України.

1.2. ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «НАЦІОНАЛЬНА АКЦІОНЕРНА СТРАХОВА КОМПАНІЯ «ОРАНТА» (далі - Страховик) відповідно до цих Правил укладає договори добровільного страхування відповідальності власників наземного транспорту (далі - договори страхування) з юридичними та дієздатними фізичними особами (далі - Страхувальник).

1.3. Страхувальник - юридична особа або дієздатна фізична особа, що уклала зі Страховиком договір страхування.

1.4. Договір страхування – письмова угода між Страховиком і Страхувальником, згідно з якою Страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку здійснити виплату страхового відшкодування в порядку і на умовах, визначених у договорі страхування, а Страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі у визначені строки та виконувати інші умови договору страхування.

1.4.1. Факт укладення договору страхування може посвідчуватися страховим свідоцтвом (полісом, сертифікатом), що є формою договору страхування.

1.4.2. Умови страхування визначаються при укладанні договору страхування і можуть бути змінені (виключені або доповнені) за згодою сторін до настання страхового випадку за умови, що такі зміни не суперечать законодавству України.

1.4.3. Договір страхування може містити інші положення, що не передбачені цими Правилами, якщо такі положення відповідають цим Правилам і не суперечать законодавству України.

1.5. У цих Правилах терміни та визначення вживаються у таких значеннях:

1.5.1. Страховий ризик – певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання.

1.5.2. Страховий випадок – подія, передбачена договором страхування, яка відбулася, і з настанням якої виникає обов'язок Страховика здійснити виплату страхового відшкодування.

1.5.3. Франшиза – визначена умовами договору страхування частина збитку, що не відшкодовується Страховиком.

1.5.4. Страховий платіж (страхова премія) – плата за страхування, яку Страхувальник зобов'язаний сплатити Страховику згідно з умовами договору страхування.

1.5.5. КДПВ – Конвенція про договір міжнародного автомобільного перевезення вантажів від 19.05.1956 року зі змінами та доповненнями згідно з

Протоколом до Конвенції про договір міжнародного автомобільного перевезення вантажів від 05.07.1978 року.

1.5.6. FIATA - Міжнародна федерація експедиторських асоціацій (скорочення від слів французькою мовою).

1.5.7. FIATA-FBL - мультимодальний транспортний коносамент FIATA, оборотний документ експедитора, що приймає на себе обов'язки і відповідальність перевізника. Правила застосування FBL визначені Стандартними умовами (1992 року), регулюючими мультимодальний транспортний коносамент FBL. Видаючи FBL, експедитор приймає на себе відповідальність за доставку вантажу до місця призначення і за дії всіх перевізників і третіх сторін, залучених ним до виконання всього перевезення.

1.5.7.1. Видаючи FBL, експедитор гарантує, що:

1.5.7.1.1. він прийняв зазначений у ньому вантаж і що право розпорядження цим вантажем належить виключно йому;

1.5.7.1.2. він прийняв на себе обов'язки з транспортування вантажу відповідно до отриманих інструкцій;

1.5.7.1.3. вантаж знаходиться у хорошому за зовнішнім виглядом стані;

1.5.7.1.4. відомості в документі відповідають інструкціям, які він отримав;

1.5.7.1.5. відповідальність за страхове покриття вантажу узгоджена з вантажовідправником;

1.5.7.1.6. ясно вказано, скільки оригіналів FBL видається.

1.5.8. Операція МДП - перевезення вантажу від митниці місця відправлення до митниці місця призначення з дотриманням процедури МДП, встановленої у Конвенції МДП.

1.5.9. Книжка МДП (Carnet TIR) - документ митного транзиту, який дає право перевозити вантажі через кордони держав в опломбованих митницею кузовах автомобілів або контейнерах зі спрощенням митних процедур. Документ покриває автомобільні та мультимодальні перевезення вантажів (що здійснюються в автофургонах, трейлерах, полутрейлерах і контейнерах) між державами, що визнали Конвенцію МДП. Всі автомобільні транспортні засоби повинні мати відповідні дозволи компетентних органів на їх використання. Видається національним гарантійним об'єднанням (асоціацією), авторизованій у свою чергу компетентними органами країни.

1.5.10. Товарно-транспортна накладна – єдиний для всіх учасників транспортного процесу юридичний документ, що призначений для списання товарно-матеріальних цінностей, обліку на шляху їх переміщення, оприбуткування, складського, оперативного та бухгалтерського обліку, а також для розрахунків за перевезення вантажу та обліку виконаної роботи.

1.5.10.1. ТТН - товарно–транспортна накладна для внутрішнього автомобільного перевезення вантажів.

1.5.10.2. CMR - товарно–транспортна накладна для міжнародного автомобільного перевезення вантажів.

1.5.11. Вантаж – всі предмети з моменту прийняття для перевезення до здачі одержувачу вантажу.

1.5.12. Вантаж підвищеного ризику - аудіо, відео, комп'ютерна техніка і аксесуари до неї; апаратура стільникового телефонного зв'язку; фотоапаратура і аксесуари до неї; побутова і офісна техніка; метали, крім тих, що містять залізо; скло, вироби зі скла; годинники; парфумерні вироби у флаконах, пляшках; одяг і взуття; хутро і вироби з хутра; шкіра і шкіряні вироби; автомобілі, запасні частини до них; рефрижераторні вантажі та вантажі, що перевозяться під температурним контролем; спирт і напої, що його містять; перероблений тютюн і тютюнові вироби; інші підакцизні товари.

1.5.13. Цінний вантаж - злитки дорогоцінних металів і вироби з них; дорогоцінні камені і цінні ювелірні вироби; банкноти і монети; облігації, платіжні засоби або цінні папери іншого роду; паспорти та інші документи, що засвідчують особу; твори мистецтва; предмети антикваріату; племінні тварини.

1.5.14. Платіжні засоби - готівка, банкноти, валюта, чеки, банківські чеки, грошові поштові перекази, грошові ордери, непогашені марки, облігації державної позики, компенсаційні сертифікати, ваучери, векселі на пред'явника, поштові чеки, кредитні картки, банківські картки, авіаційні, залізничні й інші квитки, інші цінні папери і документи, що надають право по їх пред'явленні одержати гроші, товари або послуги.

1.5.15. Вантажні перевезення – перевезення вантажів вантажними автомобілями.

1.5.16. Автомобіль вантажний (далі – ТЗ) – автомобіль, який за своєю конструкцією та обладнанням призначений для перевезення вантажів.

1.5.16.1. Состав транспортних засобів - означає зчеплені ТЗ, що беруть участь у дорожньому русі як одне ціле.

1.5.17. Водій – особа, яка керує ТЗ і має відповідне посвідчення встановленого зразка.

1.5.18. Вантажовідправник – будь-яка фізична або юридична особа, яка подає перевізнику вантаж для перевезення.

1.5.19. Вантажоодержувач – будь-яка фізична або юридична особа, яка здійснює приймання вантажів, оформлення товарно-транспортних документів та розвантаження ТЗ у встановленому порядку.

1.5.20. Договір про перевезення вантажів – двостороння угода між перевізником, вантажовідправником чи вантажоодержувачем, що є юридичним документом, яким регламентуються обсяг, термін та умови перевезення вантажів, права, обов'язки та відповідальність сторін щодо їх додержання.

1.5.21. Перевізник - особа, яка надає послуги з перевезення вантажу автомобільним транспортом загального користування.

1.5.22. Експедитор (транспортний експедитор) - суб'єкт господарювання, який за дорученням клієнта та за його рахунок виконує або організовує виконання транспортно-експедиторських послуг, визначених договором транспортного експедирування.

1.5.22.1. За цими Правилами покривається експедирування, пов'язане з перевезенням вантажів виключно автомобільним транспортом.

1.5.22.2. За договором транспортного експедирування одна сторона (експедитор) зобов'язується за плату і за рахунок другої сторони (клієнта) виконати або організувати виконання визначених договором послуг, пов'язаних з перевезенням вантажу.

1.5.23. Знищення (загибель) вантажу – втрата експлуатаційних споживчих якостей вантажу або його частини, внаслідок чого унеможливується його відновлення і подальше використання за призначенням, або якщо витрати на його відновлювальний ремонт (включаючи його транспортування до місця ремонту) є економічно недоцільними (відновлювальні витрати дорівнюють або перевищують вартість такого вантажу на дату настання страхового випадку).

1.5.24. Пошкодження вантажу – часткова втрата експлуатаційних якостей вантажу або його частини, які можуть бути відновлені з подальшим його використанням за призначенням.

1.5.25. Втрата вантажу - неможливість видачі вантажу одержувачеві протягом встановленого строку у зв'язку з його фізичною загибеллю, крадіжкою або знищенням.

1.5.26. Безпечне місце паркування - спеціально обладнана стоянка для автомобільних перевізників (TIR Parking) або стоянка для ТЗ, що охороняється.

1.5.27. Фрахт - плата за перевезення вантажу.

1.5.28. Працівники Страхувальника – штатні працівники Страхувальника (робітники, службовці), які уклали трудові договори зі Страхувальником.

1.5.29. Гранична сума виплати – страхова сума, що зменшена на суму попередніх страхових відшкодувань.

1.5.30. Дорожньо-транспортна пригода – подія, що сталася під час руху ТЗ, внаслідок якої загинули або поранені люди чи завдані матеріальні збитки.

1.5.31. Потерпілі (далі – Треті особи) – юридичні та фізичні особи, життю, здоров'ю та/або майну яких Страхувальник завдав шкоди/збитків вантажем, що перевозиться.

2. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

2.1. Предметом договору страхування є майнові інтереси, що не суперечать закону, пов'язані з відшкодуванням шкоди, заподіяної Страхувальником або іншою особою, цивільна відповідальність якої застрахована, життю, здоров'ю, працездатності, майну третіх осіб, включаючи власників вантажу та багажу

(вантажобагажу), під час експлуатації наземного транспортного засобу та здійснення перевезень чи транспортного експедирування вантажу.

2.2. На підставі цих Правил на страхування приймається відповідальність Страхувальника при здійсненні ним перевезення/експедирування вантажів:

2.2.1. Міжнародних перевезень відповідно до положень Конвенції про договір міжнародного автомобільного перевезення вантажів по дорогах; умовами Міжнародної Федерації Асоціацій експедиторів.

2.2.2. Перевезень автомобільним транспортом в межах території України відповідно до положень чинного законодавства України про перевезення автомобільним транспортом (далі - транспортне законодавство України).

3. СТРАХОВІ РИЗИКИ ТА СТРАХОВІ ВИПАДКИ

3.1. За цими Правилами підлягають страхуванню такі ризики:

3.1.1. **Відповідальність за вантаж** - виникнення відповідальності Страхувальника за збитки, завдані власнику вантажу в результаті загибелі, пошкодження або втрати всього або частини вантажу.

3.1.2. **Невиконання Страхувальником договірних зобов'язань** - виникнення відповідальності Страхувальника за збитки, завдані власнику вантажу внаслідок:

3.1.2.1. Порушення терміну доставки (несвоєчасної доставки вантажу), що передбачений договором автоперевезення/експедирування; встановлених КДПВ; умовами FIATA; законодавством про автомобільний транспорт України; іншими нормативними актами.

3.1.2.2. Помилкового відправлення вантажу Страхувальником за невірною адресою.

3.1.2.3. Відшкодування замовнику перевезення (договірній стороні) митного збору, плати за перевезення, податків та інших обов'язкових зборів, а також витрат з виконання митних процедур, у разі загибелі, пошкодження або втрати всього або частини вантажу, відповідно до договору перевезення/експедирування та умов міжнародних конвенцій або національного законодавства.

3.1.3. **Відшкодування витрат** - витрати, що пов'язані з настанням страхового випадку, а саме:

3.1.3.1. Витрати на запобігання або зменшення розмірів збитку після настання страхового випадку, зокрема - витрати на збереження, перевантаження, сортування, перепакування, утилізацію пошкодженого вантажу, на додаткове перевезення вантажу до місця призначення, витрати на оплату послуг сюрвеєрів, експертів та аварійних комісарів.

3.1.3.2. Витрати на розслідування обставин страхового випадку і захист Страхувальником своїх інтересів, пов'язаних із звинуваченням в заподіянні шкоди вантажу в органах державної влади.

3.1.4. Відповідальність, пов'язана з митними процедурами - виникнення відповідальності Страхувальника, що пов'язана з митними процедурами:

3.1.4.1. Щодо сплати ввізного та вивізного мита, податків і зборів, а також відсотків за прострочення, які можуть накладатися відповідно до митних законів і правил відповідних країн при порушенні процедури перевезення вантажу із застосуванням Книжки МДП, установленої Конвенцією МДП.

3.1.4.2. Щодо сплати штрафів, які накладаються державними митними органами за порушення митних законів і правил відповідних країн - покриваються тільки у разі, якщо Страхувальник дотримався умов (вимог) договору перевезення/експедирування, інструкції щодо доставки вантажу і процедуру митного оформлення вантажу, але таке порушення все ж відбулося з незалежних від Страхувальника причин.

3.1.4.2.1. У разі відсутності чітких письмових інструкцій договірної сторони (замовника), Страхувальник зобов'язаний керуватися інструкціями Страховика, що додаються до договору страхування.

3.1.5. Відповідальність перед Третіми особами - виникнення відповідальності Страхувальника за збитки/шкоду заподіяні вантажем, який перевозиться, життю, здоров'ю і працездатності та/або майну Третіх осіб.

3.2. Договором страхування може бути передбачено страхування як за окремим страховим ризиком, так і за групою страхових ризиків.

3.3. Страховим випадком є передбачена цими Правилами і договором страхування подія, що відбулася, а саме – визнаний державними органами, судом або самим Страхувальником (за письмовим погодженням зі Страховиком) факт настання відповідальності останнього за шкоду/збиток, завданий життю, здоров'ю і працездатності та/або майну Третіх осіб, а також інших збитків, що належним чином зазначені в договорі страхування, за наявності причинно-наслідкового зв'язку між дією або бездіяльністю Страхувальника і заподіяною ним шкодою/збитком.

3.4. За цими Правилами і договором страхування факт настання події, яка може бути визнана страховим випадком, є претензія, вимога, судовий позов, що пред'явлені Страхувальнику у письмовій формі.

3.5. Якщо неможливо встановити точний час завдання збитку/шкоди, вони вважаються завданими у момент, коли це стало очевидним для потерпілої сторони.

3.6. Усі претензії до Страхувальника щодо відшкодування шкоди/збитку, завданих одним страховим випадком, будуть вважатися заявленими від дати подання першої з цих претензій.

3.7. Усі претензії, вимоги та позови, пред'явлені Страхувальнику за однією подією, вважаються пред'явленими щодо одного страхового випадку.

4. ВИКЛЮЧЕННЯ ЗІ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ І ОБМЕЖЕННЯ СТРАХУВАННЯ

4.1. За цими Правилами страховими випадками не визнаються події, що відбулися внаслідок або під час:

4.1.1. будь-якого роду воєнних дій, маневрів чи інших військових заходів і їх наслідків, путчів, заколотів, терористичних актів, громадянської війни, бунтів, заворушень, страйків, несанкціонованих зборів;

4.1.2. конфіскації, арешту, вилучення, пошкодження чи знищення вантажу внаслідок розпоряджень уповноважених органів;

4.1.3. прямого чи непрямого впливу ядерного вибуху, радіації чи радіоактивного зараження, забруднення, пов'язаних із будь-яким застосуванням атомної енергії і використанням радіоактивних матеріалів, хімічного забруднення;

4.1.4. надзвичайних і невідворотних стихійних лих, до яких, зокрема, відносяться: урагани, бурани, бурі, смерчі, торнадо, тайфуни, цунамі, шторми, землетруси, селеві потоки, снігові обвали, виверження вулканів тощо;

4.1.5. порушення водієм вимог замовника перевезення та інструкцій Страховика, що додаються до договору страхування, митних процедур, правил перевезення вантажів автомобільним транспортом, збереження або декларування вантажів;

4.1.6. видачі вантажу особі, яка не мала права його отримувати;

4.1.7. передачі третім особам митного документа, використання якого передбачено положеннями нормативного акту, який обумовлює відповідну митну процедуру;

4.1.8. експлуатації технічно несправного ТЗ, що призвело до виходу з ладу його окремих систем і механізмів, контейнера, обладнання, в тому числі рефрижераторного обладнання при перевезенні вантажів, які вимагають спеціального температурного режиму перевезення; ТЗ, який не пройшов обов'язкового технічного контролю в установленому порядку; переобладнання, зміни конструкції ТЗ з порушенням вимог діючих правил, стандартів, нормативів, допусків заводів-виробників;

4.1.9. використання рефрижераторного обладнання, що не має пристрою контролю і запису температурного режиму, а також використання рефрижераторних/ізотермічних причепів/напівпричепів віком понад 12 років, якщо інше не передбачено договором страхування;

4.1.10. непридатності або невідповідності ТЗ для безпечного перевезення вантажу;

4.1.11. нестачі вантажу при цілісності зовнішньої упаковки та пломб вантажовідправника та митних органів;

- 4.1.12. прийняття міжнародних і місцевих законодавчих актів, які змінюють порядок ввезення, вивезення або транзиту вантажів, і вступили в дію після прийняття Страхувальником вантажу до перевезення;
- 4.1.13. заподіяння шкоди вантажем працівникам Страхувальника;
- 4.1.14. заподіяння вантажем шкоди здоров'ю живих істот (крім людей);
- 4.1.15. передачі Книжки МДП третій особі чи невчасного повідомлення Гарантійної асоціації про втрату книжки МДП (невчасним є неповідомлення впродовж трьох днів про втрату Книжки МДП);
- 4.1.16. перевезення вантажу при переїзді в інше приміщення, виробничий комплекс або при зміні місця проживання; знаходження вантажу на складі для передпродажного зберігання або дистрибуції; при перевезенні власного вантажу (майна) Страхувальника або вантажу (майна), право власності на який може за будь-яких причин переходити до Страхувальника;
- 4.1.17. переміщення, навантаження, розвантаження, розміщення вантажу вантажовідправником чи вантажоодержувачем або особами, які діяли від їх імені;
- 4.1.18. невірною розміщення, невідповідного упакування, недостатнього закріплення вантажу вантажовідправником або його представником; відправлення вантажу в ушкоджену стані; недостатності або незадовільного маркування і нумерації вантажних місць;
- 4.1.19. псування або знецінення вантажу внаслідок дії зовнішніх фізичних чинників, окрім випадків, коли таке псування або знецінення спричинені вогнем, незаконним заволодінням або як прямий наслідок зіткнення чи перекидання ТЗ;
- 4.1.20. пошкодження вантажу черв'яками, гризунами чи комахами, відколювання фарби, подряпинами, пошкодженням лакового покриття, емалі, скла;
- 4.1.21. нестачі, псування чи пошкодження вантажу внаслідок природних причин, пов'язаних з перевезенням вантажу на відкритому рухомому складі;
- 4.1.22. впливу або зміни температури в результаті поломки або неналежного функціонування (припинення належного функціонування) рефрижераторного, холодильного, ізотермічного обладнання з будь-яких причин, навіть якщо поломка обладнання відбулась внаслідок страхового випадку;
- 4.1.23. незаконного заволодіння вантажем з ТЗ, залишеного без нагляду; іншого незаконного заволодіння вантажем шляхом шахрайства, привласнення, розтрата або зловживанням службовим становищем;
- 4.1.24. прямих або непрямих наслідків попадання будь-якого вірусу у програмне забезпечення або електронну базу даних, та/або злочину у сфері використання комп'ютерних систем, комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку внаслідок дій третіх осіб, які можуть бути кваліфікованими статтею 361 Кримінального кодексу України;
- 4.1.25. використання ТЗ з вантажем представниками органів правопорядку;

4.1.26. виникнення відповідальності Страхувальника, яка визначена Конвенцією МДП, крім випадків страхування на умовах п. 3.1.4 Правил;

4.1.27. невиконання Страхувальником (його представником або особами, які знаходяться з ним у трудових чи договірних відносинах) Закону України «Про транспортну – експедиторську діяльність»;

4.1.28. перевезення небезпечних вантажів, які здійснюються на умовах «Європейської угоди про міжнародне дорожнє перевезення небезпечних вантажів» (угода ДОПОГ), Женева, 30.09.1957 року.

4.2. За цими Правилами Страховик не відшкодовує:

4.2.1. моральну (немайнову) шкоду;

4.2.2. непрямі збитки та неотримання прибутку;

4.2.3. збитки завдані навколишньому середовищу (екологічна шкода);

4.2.4. збитки, що виникли внаслідок неплатоспроможності Страхувальника;

4.2.5. збитки, що сталися внаслідок природних властивостей вантажів, внаслідок яких вони піддаються повній або частковій втраті чи пошкодженню, зокрема, внаслідок поломки, корозії, гниття, усушки, нормального витоку або дії молі чи шкідників; нестачі вантажу, що не перевищує норм природних втрат;

4.2.6. збитки, які не підтверджені документально;

4.2.7. збитки, що виникли внаслідок дій Страхувальника (його представника або осіб, які знаходяться з ними у трудових чи договірних відносинах), в стані алкогольного сп'яніння, під впливом наркотичних чи токсичних речовин під час виконання ними своїх службових, трудових чи договірних обов'язків, пов'язаних із здійсненням діяльності перевізника;

4.2.8. збитки, що виникли при перевезенні вантажу ТЗ, не зазначеним у договорі страхування;

4.2.9. витрати на довічне утримання;

4.2.10. збитки, претензії, позови та вимоги, що завдані з причин, про які Страхувальнику було відомо до початку дії договору страхування, але про які він не повідомив Страховика;

4.2.11. збитки при перевезенні і експедируванні:

4.2.11.1. вантажів з оголошеною вартістю, якщо інше не передбачено договором страхування;

4.2.11.2. контрабандних вантажів; вантажів, щодо яких встановлено спеціальний режим обігу; тварин;

4.2.11.3. поштових перевезень (кореспонденції, посилок тощо); небіжчиків; обстановки і меблів при переїздах;

4.2.11.4. збитки або витрати, що сталися внаслідок невиконання Страхувальником дій, невикористання можливостей щодо запобігання або зменшення збитків чи шкоди.

4.3. Умовами договору страхування можуть бути передбачені додаткові обмеження у відшкодуванні збитків і виключення зі страхових випадків, що не суперечать законодавству України.

5. ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРІВ СТРАХОВИХ СУМ

5.1. Страхова сума – визначена договором страхування грошова сума, в межах якої Страховик відповідно до умов договору страхування зобов'язаний здійснити виплату страхового відшкодування при настанні страхового випадку.

5.2. Розмір страхової суми встановлюється за згодою між Страхувальником та Страховиком і зазначається у договорі страхування.

5.3. Страхова сума може бути встановлена за окремим страховим ризиком, за групою страхових ризиків, за договором страхування в цілому або на інших умовах, зазначених у договорі страхування.

5.4. Договором страхування можуть бути передбачені страхові суми, що є граничними зобов'язаннями Страховика (ліміти відповідальності Страховика) за окремим страховим випадком.

5.5. Договором страхування може бути передбачена франшиза, яка зазначається у договорі страхування. Франшиза може встановлюватися як в абсолютному розмірі, так і у відсотках страхової суми.

5.6. Договором страхування може бути передбачено відшкодування додаткових витрат на превентивні заходи та організацію і надання послуг, пов'язаних з усуненням наслідків страхового випадку.

5.7. Страхові суми у договорі страхування встановлюються у національній валюті України - гривні. За згодою сторін у договорі страхування може бути зазначена страхова сума в гривнях, в еквіваленті до іншої валюти.

6. СТРАХОВИЙ ТАРИФ, СТРАХОВИЙ ПЛАТІЖ ТА ПОРЯДОК ЙОГО ВНЕСЕННЯ

6.1. Страховий тариф - ставка страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування.

6.2. Розмір страхового тарифу визначається при укладанні договору страхування за згодою Сторін на підставі базових страхових тарифів, які наведені у Додатку 1 цих Правил, з урахуванням ступеня страхового ризику, умов договору страхування та зазначається у договорі страхування.

6.3. Розмір та умови внесення страхового платежу визначаються договором страхування.

6.4. При укладанні договору страхування Страхувальнику, за узгодженням зі Страховиком, може бути надана можливість внесення страхового платежу частинами. Розміри частин страхового платежу і строки їх внесення визначаються договором страхування.

6.5. Першу частину страхового платежу Страхувальник зобов'язаний сплатити не пізніше дати, зазначеної у договорі страхування як дата початку строку дії договору страхування, якщо інше не передбачено договором страхування.

6.6. Якщо інше не передбачено договором страхування, у разі несплати страхового платежу (при одноразовій сплаті) або його першої частини (при сплаті частинами) у встановлений договором страхування строк, договір страхування вважається таким, що не набув чинності.

6.7. При внесенні страхового платежу частинами, якщо друга чи наступні частини страхового платежу не надійшли у повному обсязі в строки, зазначені у договорі страхування, дія договору страхування в частині зобов'язань Страховика припиняється після завершення 24 години дня, до якого Страхувальник мав внести наступну частину страхового платежу, якщо інше не передбачено договором страхування.

6.8. Якщо інше не передбачено договором страхування, Страхувальник втрачає право на внесення страхового платежу частинами, якщо до сплати наступної частини страхового платежу Страхувальник заявив про настання страхового випадку. У такому разі Страховик має право вимагати від Страхувальника внести достроково несплачену частину річного страхового платежу або утримати несплачену частину страхового платежу із суми страхового відшкодування.

6.9. Валюта страхування визначається згідно із законодавством України.

7. СТРОК ТА МІСЦЕ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

7.1. Строк дії договору страхування визначається за згодою сторін і зазначається у договорі страхування.

7.2. Договір страхування набирає чинності з моменту внесення страхового платежу, або першої частини страхового платежу, якщо інше не передбачено договором страхування.

7.3. Територія дії договору страхування зазначається у договорі страхування.

8. ПОРЯДОК УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

8.1. Договір страхування укладається, як правило, на підставі письмової заяви Страхувальника за формою, встановленою Страховиком, що є невід'ємною частиною укладеного договору страхування.

8.2. Подання заяви не зобов'язує сторони до укладання договору страхування.

8.3. При укладанні договору страхування Страхувальник зобов'язаний:

8.3.1. Повідомити Страховику всі відомі обставини, що мають істотне значення для визначення ступеня страхового ризику, якщо ці обставини не відомі та/або не можуть бути відомі Страховику. Істотними визнаються обставини, зазначені у договорі страхування та в заяві на страхування.

8.3.2. Пред'явити Страховику документи, що засвідчують особу Страхувальника чи його уповноваженого представника: довіреність або інший документ, що свідчить про наявність та обсяг повноважень представника Страхувальника.

8.4. Якщо після укладення договору страхування буде встановлено, що Страхувальник навмисно надав Страховику неправдиві відомості про обставини, зазначені у пункті 8.3. цих Правил, та/або свідомо приховав від Страховика обставини, що мають істотне значення для визначення ступеня страхового ризику, Страховик має право відмовити Страхувальнику у виплаті страхового відшкодування.

8.5. У разі втрати договору страхування в період його дії Страховик видає Страхувальникові за його письмовою заявою дублікат.

8.6. Усі зміни та доповнення до умов договору страхування вносяться за згодою Страхувальника і Страховика шляхом укладання додаткової угоди до договору страхування або шляхом укладання нового договору страхування.

9. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН

9.1. Страхувальник має право:

9.1.1. Отримати страхове відшкодування при настанні страхового випадку в порядку, передбаченому договором страхування та цими Правилами.

9.1.2. Ініціювати внесення змін до договору страхування.

9.1.3. Достроково припинити дію договору страхування згідно із законодавством України.

9.1.4. Одержати дублікат договору страхування у разі його втрати.

9.2. Страхувальник зобов'язаний:

9.2.1. Вносити страхові платежі у розмірах і у строки, визначені договором страхування.

9.2.2. При укладанні договору страхування надати Страховику інформацію про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику.

9.2.3. Якщо інше не передбачено договором страхування, впродовж 3 (три) робочих днів повідомити Страховика про будь-яку зміну страхового ризику (відомостей, зазначених у заяві на страхування та/або договорі страхування). У разі збільшення ступеня ризику на вимогу Страховика укласти додаткову угоду до договору страхування і внести додатковий страховий платіж.

9.2.4. При укладанні договору страхування повідомити Страховика про інші чинні договори страхування щодо цього предмета договору страхування.

9.2.5. Ознайомити всіх працівників та/або представників, що допущені до організації перевезень і керування ТЗ, з умовами договору страхування, інструкціями та рекомендаціями Страховика та вимагати їх виконання.

9.2.6. Повідомити Страховика про настання страхового випадку в строк, передбачений умовами договору страхування.

9.2.7. Уживати всіх необхідних заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих унаслідок настання страхового випадку.

9.3. Страховик має право:

9.3.1. Перевіряти достовірність інформації та документів, наданих Страхувальником, а також виконання (дотримання) умов договору страхування.

9.3.2. З'ясувати причини, обставини та наслідки настання страхового випадку, перевіряти всі надані Страхувальником документи, направляти запити в компетентні органи з питань, пов'язаних із розслідуванням причин настання страхового випадку і визначенням розміру збитку; самостійно проводити розслідування для з'ясування причин та обставин страхового випадку.

9.3.3. Здійснювати огляд пошкодженого вантажу або пошкодженого майна (в т.ч. робити фото- та відеозйомку) третіх осіб після настання страхового випадку.

9.3.4. Вести від імені Страхувальника листування з врегулювання претензії; залучати сюрвейерів, експертів, наймати адвокатів і інших осіб для ведення справ або врегулювання збитків; захищати інтереси Страхувальника в державних органах і (у межах своєї компетенції) у судових інстанціях; здійснювати інші дії, спрямовані на захист інтересів Страхувальника і зменшення збитків від страхового випадку. Вчинення зазначених дій не означає визнання Страховиком своєї відповідальності або зобов'язань за страховим випадком.

9.3.5. Ініціювати внесення змін до договору страхування і вимагати від Страхувальника внесення додаткового страхового платежу при підвищенні ступеня ризику.

9.3.6. Отримати від Страхувальника всі документи, необхідні для реалізації права вимоги до особи, відповідальної за заподіяний збиток.

9.3.7. Вимагати повернення виплаченої суми страхового відшкодування повністю або у певній її частині, якщо здійснення права вимоги до осіб, відповідальних за збитки, стало неможливим з вини Страхувальника (пропуск строків заяви претензії, неподання Страховику необхідних документів).

9.3.8. Відмовити у виплаті страхового відшкодування у випадках та в порядку, передбачених цими Правилами та договором страхування.

9.3.9. Достроково припинення дію договору страхування згідно із законодавством України.

9.4. Страховик зобов'язаний:

9.4.1. Ознайомити Страхувальника з умовами договору страхування і Правилами.

9.4.2. Упродовж 2 (два) робочих днів, як тільки стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасного здійснення страхового відшкодування.

9.4.3. При настанні страхового випадку здійснити виплату страхового відшкодування у передбачений договором страхування строк. Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасне здійснення страхового відшкодування шляхом сплати пені, розмір якої визначається умовами договору страхування або законом.

9.4.4. Не розголошувати відомостей про Страхувальника та його майнове становище, крім випадків, передбачених законом.

9.5. Договором страхування можуть бути передбачені інші права та обов'язки Страховика і Страхувальника.

10. ДІЇ СТРАХУВАЛЬНИКА У РАЗІ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ

10.1. При настанні події, що має ознаки страхового випадку, Страхувальник зобов'язаний:

10.1.1. Не пізніше 24 годин, як тільки стане відомо про настання події, що має ознаки страхового випадку, повідомити Страховика та/або цілодобову сервісну службу Страховика. Якщо Страхувальник або його представник не могли зробити цього з об'єктивних причин, вони повинні повідомити Страховика та/або цілодобову сервісну службу Страховика одразу, як тільки це стане можливим.

10.1.2. Ужити всіх необхідних заходів для запобігання збільшення розміру збитку/шкоди та усунення причин, що призводять до додаткового збитку/шкоди.

10.1.3. Ужити всіх необхідних заходів, спрямованих на недопущення вивантаження вантажу з ТЗ, порушення упаковки вантажу, користування вантажем до прибуття Страховика (його представника), за винятком випадку, коли вивантаження або перепакування вантажу здійснюються з метою забезпечення його збереження.

10.1.3.1. Якщо огляд вантажу проводиться безпосередньо вантажоодержувачем, водій або інша особа, уповноважена Страхувальником, беруть участь у проведенні огляду, митного огляду, підписують документи складені за їх участю та роблять у цих документах необхідні зауваження та застереження.

10.1.4. Повідомити представників компетентних органів, (органи внутрішніх справ, дорожню міліцію або інші) залежно від характеру події за місцем її настання (у т.ч. за кордоном) і забезпечити наявність документів, що підтверджують настання страхового випадку.

10.1.5. Забезпечити збереження вантажу до прибуття уповноважених органів (відповідного підрозділу МВС України тощо), представника Страховика, повідомити про цей випадок в найближчий митний орган.

10.1.6. Всі витрати на оформлення та надання документів, що підтверджують факт настання страхового випадку, лягають на Страхувальника.

10.1.7. Зробити детальні фото- та/або відео зйомку пошкодженого вантажу, ТЗ, місця події, оточуючих предметів тощо, які будь-яким чином пов'язані з страховим випадком.

10.1.8. Без письмової згоди Страховика не робити заяв і не брати на себе зобов'язань із добровільного відшкодування збитку, не визнавати повністю чи частково своєї відповідальності й не підписувати будь-яких документів, що встановлюють розміри збитку за вимогами, висунутими до нього у зв'язку зі страховим випадком, окрім випадків, передбачених законодавством держави, на території якої стався страховий випадок.

10.1.9. Якщо інше не передбачено договором страхування, подати письмову заяву про страхову виплату (за встановленою Страховиком формою) не пізніше 2 (два) робочих днів від моменту його настання/моменту, коли Страхувальник дізнався про настання страхового випадку. Якщо з поважних причин Страхувальник не зміг подати Страховику заяву про страховий випадок у встановлений договором страхування термін, він зобов'язаний підтвердити це документально.

10.1.10. Надати Страховику (його представнику) можливість провести огляд місця події, вантажу, ТЗ та провести розслідування причин, обставин та розміру збитків, приймати участь в заходах щодо зменшення розміру збитку/шкоди.

10.1.11. Виконувати розпорядження і рекомендації Страховика або його уповноважених представників.

10.1.12. Направити письмову вимогу до осіб, відповідальних за заподіяний збиток/шкоду (у разі наявності таких осіб), а також отримати від компетентних органів відповідні довідки, які мають інформацію про підстави накладення відповідальності на цих осіб.

11. ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЮТЬ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ ТА РОЗМІР ЗБИТКІВ

11.1. Для врегулювання страхового випадку (визнання Страховиком події страховим випадком і виплати страхового відшкодування) Страхувальник зобов'язаний надати Страховику достовірну інформацію і документи, необхідні для підтвердження факту, причин та обставин настання страхового випадку і визначення розміру збитку/шкоди, а саме:

11.1.1. заяву про страхову виплату відповідно до п. 10.1.9 цих Правил;

11.1.2. договір страхування;

11.1.3. документи, що підтверджують правомірність обґрунтованих претензій (вимог) до Страхувальника:

11.1.3.1. претензії, вимоги та позови, зареєстровані належним чином, включаючи документи, отримані від заявників претензії в обґрунтування вимог до Страхувальника, а саме:

11.1.3.1.1. транспортні накладні, коносаменти або інші транспортні документи з відміткою вантажоодержувача або його представника про недостачу або пошкодження вантажу;

11.1.3.1.2. фактури і рахунки (інвойси);

11.1.3.1.3. пакувальні відомості;

11.1.3.1.4. договір між Страхувальником та замовником про перевезення вантажу; заявка від замовника на перевезення, під час виконання якого стався збиток, якщо така заявка передбачена умовами договору про перевезення вантажу;

11.1.3.1.5. акти огляду вантажу (аварійні сертифікати), акти експертизи, що складаються незалежними спеціалізованими організаціями згідно з законами, практикою чи звичаями країни місця настання страхового випадку чи дослідження вантажу на предмет визначення нестачі або оцінки його пошкоджень, калькуляції відновлювального ремонту, якщо пошкоджений вантаж підлягає подальшому ремонту та використанню;

11.1.3.1.6. розрахунок збитку (претензії), що заявляється Страхувальнику стороною, яка вимагає відшкодування збитків;

11.1.3.1.7. платіжні та банківські документи, що підтверджують розмір витрат і збитків, які поніс власник вантажу, Страхувальник або Треті особи внаслідок страхового випадку;

11.1.3.1.8. документ, що підтверджує перехід до страховика вантажу прав страхувальника (вантажовласника) після сплати страхового відшкодування за застрахований вантаж (договір страхування, платіжний документ про відшкодування збитків, або договір уступки вимоги) - якщо претензія Страхувальнику заявляється не правомочним вантажоодержувачем, а страховою компанією, що страхувала вантаж;

11.1.3.1.9. додатково за ризиком, зазначеним в п. 3.1.5 цих Правил, - документи, що дозволяють ідентифікувати Третю особу; документи, що підтверджують право власності Третьої особи на пошкоджене майно;

11.1.3.1.10. розрахунок розміру збитку за пошкоджене майно Третіх осіб;

11.1.3.1.11. оригінал довідки від медичного закладу (на фірмовому бланку закладу або з відповідним штампом) із зазначенням прізвища пацієнта, точного діагнозу, дати звернення за медичною допомогою, тривалості та обсягу лікування; лист тимчасової непрацездатності з медичного закладу з відповідним штампом із вказаним прізвищем пацієнта, точним діагнозом, датою звернення за медичною допомогою, тривалістю лікування; виписка з історії хвороби або медичної карти амбулаторного (стаціонарного) хворого, підписана відповідальною особою та засвідчена печаткою медичного закладу; документи, які видані лікарсько-консультаційною комісією (ЛКК) або медико-соціальною експертною комісією (МСЕК), що підтверджують встановлення групи інвалідності; у разі смерті Третьої особи внаслідок нещасного випадку - оригінал свідоцтва про смерть Третьої особи; документи про правонаступництво або документ, що підтверджує право на спадщину (для спадкоємців);

11.1.3.2. документи, отримання і надання яких є, залежно від виду страхового випадку, обов'язком Страхувальника, що включає:

11.1.3.2.1. у випадку дорожньо-транспортної пригоди – протокол компетентних органів (відповідного підрозділу МВС України, дорожньої поліції тощо) про причини та обставини ДТП;

11.1.3.2.2. у випадку незаконного заволодіння вантажем або іншої події кримінального характеру - довідка чи інший документ виданий компетентними органами, що підтверджує початок кримінального провадження за заявою Страхувальника та про внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань (або аналогічний документ правоохоронних органів іноземної держави, де стався страховий випадок) та інші офіційні документи із зазначенням причин настання страхового випадку;

11.1.3.2.3. письмові пояснення водія та/чи особи, що супроводжувала вантаж, із зазначенням часу, місця та детальним описом обставин настання страхового випадку;

11.1.3.2.4. шайби тахографа чи термографа (якщо вантаж перевозився в рефрижераторі) за весь період перевезення;

11.1.3.2.5. документи, що підтверджують витрати, зроблені Страхувальником з метою запобігання або зменшення збитку і захисту своїх інтересів у судових органах;

11.1.3.2.6. листування з заявниками претензії;

11.1.3.2.7. документ, що підтверджує факт оплати претензії Страхувальником (за умови попереднього узгодження зі Страховиком);

11.1.3.2.7.1. документи, що свідчать про надання Страхувальником повноважень його представнику на врегулювання і оплату збитків, якщо збитки (обґрунтовані претензії) були сплачені представником Страхувальника;

11.1.3.2.8. копії матеріалів справи та відповідних рішень судових органів, що вступили в законну силу, якщо справу за згодою сторін і з письмового погодження Страховика не вирішено в досудовому порядку;

11.1.3.2.9. копії документів чи листування, що підтверджують документальне закріплення прав Страховика на пред'явлення регресних позовів до третіх осіб, винних у заподіянні збитків Страхувальнику;

11.1.3.2.10. документ, що підтверджує утилізацію пошкодженого вантажу;

11.1.3.2.11. у разі порушення митного забезпечення - протокол митних органів, постанову у справі про порушення митних правил, акт на стягнення митних платежів.

11.2. Для прийняття обґрунтованого рішення за заявленою подією, з'ясування обставин страхового випадку та встановлення розміру матеріального збитку Страховик має право:

11.2.1. письмово вимагати подання інших документів з обґрунтуванням причин вимоги, що підтверджують факт і обставини настання страхового випадку;

11.2.2. надсилати запити до правоохоронних органів, медичних установ, інших підприємств, установ та організацій, які володіють інформацією про обставини та причини настання страхового випадку.

11.3. Усі документи, перелічені у цьому розділі, повинні бути достовірними, оформленими згідно з вимогами законодавства України, засвідчені належним чином. Страховик робить копії наданих Страхувальником документів і долучає їх до справи з урегулювання страхового випадку, а оригінали повертає особі, що надала документи (при необхідності).

11.4. Якщо оригінали документів складені не українською або російською мовою, обов'язком Страхувальника є за свій рахунок надати Страховику переклад цих документів, засвідчений уповноваженою на це організацією.

12.ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРУ ЗБИТКІВ ТА ПОРЯДОК І УМОВИ ЗДІЙСНЕННЯ СТРАХОВИХ ВИПЛАТ

12.1. Відповідно до цих Правил відшкодуванню підлягають документально підтвержені прямі збитки/шкода, заподіяні Страхувальником внаслідок настання страхового випадку, якщо інше не передбачено договором страхування.

12.2. За цими Правилами страхове відшкодування визначається:

12.2.1. у випадку розгляду претензії до Страхувальника в судовому порядку – на підставі рішення судових органів. Страхове відшкодування розраховується відповідно до норм, що передбачені законодавством, яке діє на території настання страхового випадку;

12.2.2. у випадку врегулювання претензії в досудовому порядку – на підставі документів, зазначених в Розділі 11 цих Правил з урахуванням п. 12.5 цих Правил, якщо інше не передбачено договором страхування.

12.2.2.1. Страхове відшкодування визначається в досудовому порядку при відсутності спорів щодо:

12.2.2.1.1. факту настання страхового випадку;

12.2.2.1.2. права на отримання страхового відшкодування та обов'язку Страхувальника відшкодувати завданий збиток;

12.2.2.1.3. розміру завданого збитку;

12.2.2.1.4. існування причинно-наслідкового зв'язку між страховим випадком та завданим збитком.

12.3. Якщо інше не передбачено договором страхування, страхове відшкодування виплачується в розмірі прямого збитку в межах страхової суми (лімітів відповідальності) за страховим випадком, що зазначені у договорі страхування, та за вирахуванням безумовної франшизи.

12.4. Страхове відшкодування сплачується Страхувальнику після того як останній за письмовим погодженням зі Страховиком компенсував завдані внаслідок страхового випадку збитки заявнику претензії. Виплата страхового

відшкодування безпосередньо заявнику претензії здійснюється за згодою Страховика та Страхувальника.

12.5. Розмір страхового відшкодування визначається:

12.5.1. За збитки, завдані власнику вантажу в результаті загибелі, пошкодження або втрати всього або частини вантажу - в розмірі дійсного прямого збитку завданого власнику вантажу відповідно закону, яким визначається розмір відповідальності перевізника/ експедитора. При цьому розмір страхового відшкодування за загибель, пошкодження або втрату вантажу обмежується:

12.5.1.1. При міжнародному перевезенні вантажу на умовах КДПВ/CMR:

12.5.1.1.1. у межах, передбачених ст. 23 КДПВ/CMR (при перевезенні вантажу без зазначення його вартості у транспортній накладній);

12.5.1.1.2. у межах, передбачених ст. 24 КДПВ/CMR (під час перевезення вантажу з оголошеною вартістю - із зазначенням в транспортній накладній вартості вантажу).

12.5.1.2. При міжнародному перевезенні та/або експедируванні вантажу на умовах FIATA/коносаменту FIATA-FBL - у межах, передбачених стандартними умовами, що регулюють Коносамент FIATA-FBL.

12.5.1.3. При внутрішніх перевезеннях та/або експедируванні вантажу по території України, країн СНД, Литви, Естонії, Латвії або між цими країнами (якщо КДПВ/CMR або стандартні умови FIATA-FBL не застосовуються) у межах страхової суми, зазначеної в договорі страхування.

12.5.2. За збитки, завдані власнику вантажу внаслідок невиконання Страхувальником договірних зобов'язань:

12.5.2.1. За збитки, завдані внаслідок порушення терміну доставки (несвоєчасної доставки вантажу) - у розмірі дійсного прямого збитку завданого власнику вантажу відповідно закону, яким визначається розмір відповідальності перевізника/експедитора.

12.5.2.2. За збитки внаслідок помилкового відправлення вантажу Страхувальником за невірною адресою - у розмірі фактичних витрат, які підтвержені документально і узгоджені зі Страховиком.

12.5.2.3. За збитки, що виникли внаслідок відшкодування замовнику перевезення (договірній стороні) митного збору, плати за перевезення, податків та інших обов'язкових зборів, а також витрат з виконання митних процедур, у разі загибелі, пошкодження або втрати всього або частини вантажу, відповідно до договору перевезення/експедирування та умов міжнародних конвенцій або національного законодавства - пропорційно розміру дійсного прямого збитку завданого власнику вантажу відповідно закону, яким визначається розмір відповідальності перевізника.

12.5.3. За відшкодування витрат, що пов'язані з настанням страхового випадку:

12.5.3.1. За відшкодування витрат на запобігання або зменшення розмірів збитку після настання страхового випадку - у розмірі фактичних витрат, які підтверджені документально і письмово узгоджені зі Страховиком.

12.5.3.2. За відшкодування витрат на розслідування обставин страхового випадку і захист Страхувальником своїх інтересів, пов'язаних із звинуваченням в заподіяні шкоди вантажу в органах державної влади - у розмірі фактичних витрат, які підтверджені документально і письмово узгоджені зі Страховиком.

12.5.4. За відшкодування витрат, що пов'язані з митними процедурами:

12.5.4.1. За відшкодування витрат щодо сплати ввізного та вивізнього мита, податків і зборів, а також відсотків за прострочення, які можуть накладатися відповідно до митних законів і правил відповідних країн при порушенні процедури перевезення вантажу із застосуванням Книжки МДП – у розмірі платежів, які встановлені законодавством країни порушення процедури.

12.5.4.2. За відшкодування витрат щодо сплати штрафів, які накладаються державними митними органами за порушення митних законів і правил відповідних країн - у розмірі, який визначений постановою митного органу або органу судової влади.

12.5.5. За відшкодування збитків/шкоди завданих життю, здоров'ю і працездатності та/або майну Третіх осіб вантажем, що перевозиться:

12.5.5.1. При заподіянні шкоди життю, здоров'ю і працездатності Третіх осіб - у розмірі таких вимог/претензій (обґрунтованих і підтверджених відповідними документами).

12.5.5.2. При нанесенні шкоди майну Третіх осіб - у розмірі фактично завданих збитків, що документально підтверджені, а саме:

12.5.5.2.1. при повній загибелі або втраті майна - у розмірі його дійсної вартості на дату настання страхового випадку, за вирахуванням вартості залишків, придатних для подальшого використання. Повна загибель має місце, якщо відновлення пошкодженого (знищеного) майна неможливе або відновлювальні витрати дорівнюють або перевищують вартість такого майна на дату страхового випадку;

12.5.5.2.2. при пошкодженні майна – в розмірі витрат на його відновлення до стану, у якому воно знаходилося безпосередньо перед настанням страхового випадку.

12.6. У разі, якщо страхова сума за ризиком «Відповідальність за вантаж», що встановлена договором страхування, становить певну частку вартості вантажу на дату укладення договору страхування, умови виплати страхового відшкодування зазначаються у договорі страхування при його укладенні.

12.7. Якщо інше не передбачено договором страхування, страхове відшкодування здійснюється в межах страхової суми (лімітів відповідальності), зазначених у договорі страхування за відповідним ризиком. При цьому:

12.7.1. Страхове відшкодування за одним страховим випадком не може перевищувати страхової суми (ліміту відповідальності) на один страховий випадок, зазначеної у договорі страхування.

12.7.2. При настанні кожного страхового випадку страхова сума (ліміт відповідальності) за відповідним ризиком зменшується на суму здійсненого страхового відшкодування за цим ризиком.

12.8. Загальний обсяг страхових відшкодувань за всіма страховими випадками, що сталися в період дії договору страхування, не може перевищувати страхової суми, встановленої договором страхування, якщо інше не передбачено договором страхування.

12.9. Розрахунок страхового відшкодування здійснюється в межах граничної страхової суми.

12.10. Якщо на момент страхового випадку по відношенню до предмета договору страхування в частині відшкодування збитків/шкоди Третім особам діяли також інші договори страхування, то страхове відшкодування, що виплачується всіма страховиками, не може перевищувати розміру фактично завданого збитку/шкоди Третім особам за цим страховим випадком. При цьому кожний страховик здійснює виплату страхового відшкодування пропорційно розміру страхової суми за укладеним ним договором страхування.

12.11. Страхове відшкодування виплачується у національній валюті України – гривні. Якщо страхове відшкодування перераховується безпосередньо заявнику Претензії, який не є резидентом України, страхове відшкодування виплачується у валюті договору перевезення/експедирування чи іншій погодженій валюті по курсу НБУ на дату настання страхового випадку, якщо інше не передбачено договором страхування.

12.12. Якщо інше не передбачено договором страхування, після здійснення Страховиком страхового відшкодування страхова сума (гранична сума виплати) може бути відновлена шляхом укладення додаткової угоди до договору страхування та внесення додаткового страхового платежу.

13. СТРОК ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО СТРАХОВУ ВИПЛАТУ ЧИ ПРО ВІДМОВУ У ВИПЛАТІ

13.1. Страховик приймає рішення про виплату (складає страховий акт) або відмову у виплаті страхового відшкодування впродовж 20 (двадцять) робочих днів від дня одержання Страховиком всіх необхідних документів, що підтверджують факт настання, причини, обставини та наслідки страхового випадку.

13.2. Виплата страхового відшкодування здійснюється на підставі заяви Страхувальника на страхову виплату та складеного Страховиком страхового акта, із визначенням розміру страхового відшкодування і, в строк до 15 (п'ятнадцять) робочих днів після прийняття рішення (складання страхового акта) про виплату

страхового відшкодування, Страховик здійснює виплату страхового відшкодування.

13.3. Рішення про відмову у здійсненні страхової виплати Страховик направляє Страхувальнику у письмовій формі з обґрунтуванням причин відмови упродовж 15 (п'ятнадцять) робочих днів від дня його прийняття.

13.4. Рішення про відмову у виплаті страхового відшкодування Страховик направляє Страхувальнику у письмовій формі з обґрунтуванням причин відмови упродовж 15 (п'ятнадцять) робочих днів від дня його прийняття.

13.5. Якщо до сплати чергового страхового платежу (при сплаті страхового платежу частинами) Страхувальник заявив про настання страхового випадку, Страховик здійснює страхове відшкодування з урахуванням умов, зазначених у п. 6.8. цих Правил.

14. ПРИЧИНИ ВІДМОВИ У ВИПЛАТІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

14.1. Підставою для відмови Страховика у виплаті страхового відшкодування є:

14.1.1. Навмисні дії Страхувальника (членів його родини, його представника або осіб, які знаходяться з ними у трудових чи договірних відносинах) або особи, на користь якої укладено договір страхування, спрямовані на настання страхового випадку. Зазначена норма не поширюється на дії, пов'язані з виконанням їх громадянського чи службового обов'язку, в стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або захисту майна, життя, здоров'я, честі, гідності та ділової репутації. Кваліфікація дій Страхувальника та/або особи, на користь якої укладено договір страхування, встановлюється відповідно до законодавства України.

14.1.2. Вчинення Страхувальником – фізичною особою або іншою особою, на користь якої укладено договір страхування, умисного злочину, що призвів до страхового випадку.

14.1.3. Подання Страхувальником свідомо неправдивих відомостей про предмет договору страхування або про факт настання страхового випадку.

14.1.4. Отримання Страхувальником відшкодування збитків у повному обсязі від особи, винної в їх заподіянні.

14.1.5. Несвоєчасне повідомлення Страхувальником про настання страхового випадку без поважних на це причин або створення Страховикові перешкод у визначенні обставин, характеру та розміру збитків.

14.1.6. Ненадання письмових пояснень із зазначенням часу, місця та обставин настання страхового випадку водієм та/або особою, що супроводжувала вантаж, окрім випадків смерті вказаних осіб, підтвердженої відповідною довідкою.

14.1.7. Відмови від права вимоги до особи, відповідальної за збитки, або якщо здійснення цього права Страховиком стало неможливим з вини Страхувальника.

14.2. Не підлягають страховому відшкодуванню претензії, позови та вимоги за збитками/шкодою, що завдані з причин, про які Страхувальнику було відомо до початку дії договору страхування, але про які він не повідомив Страховика.

14.3. Інші випадки, передбачені законом.

14.4. Умовами договору страхування можуть бути передбачені інші підстави для відмови у виплаті страхового відшкодування, що не суперечать закону.

14.5. У разі порушення Страхувальником своїх зобов'язань Страховик має право частково або в повному обсязі відмовитися від своїх зобов'язань, якщо це встановлено договором страхування.

14.6. Страхувальник може у судовому порядку оскаржити відмову Страховика у виплаті страхового відшкодування.

15.УМОВИ ПРИПИНЕННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

15.1. Дія договору страхування припиняється та втрачає чинність за згодою сторін, а також у разі:

15.1.1. закінчення строку дії договору страхування;

15.1.2. виконання Страховиком зобов'язань перед Страхувальником у повному обсязі;

15.1.3. несплати Страхувальником страхового платежу або його частини у встановлені договором страхування строки. При цьому договір страхування вважається достроково припиненим у випадку, якщо перший (або черговий) страховий платіж не був сплачений за письмовою вимогою Страховика впродовж 10 (десять) робочих днів від дня пред'явлення такої вимоги Страхувальнику, якщо інше не передбачене умовами договору страхування;

15.1.4. ліквідації Страхувальника – юридичної особи або смерті Страхувальника – фізичної особи чи втрати ним дієздатності, за винятком випадків, передбачених законодавством України;

15.1.5. ліквідації Страховика у порядку, встановленому законодавством України;

15.1.6. ухвалення судового рішення про визнання договору страхування недійсним;

15.1.7. в інших випадках, передбачених законодавством України.

15.2. Дію договору страхування може бути достроково припинено на вимогу Страхувальника або Страховика, якщо це передбачено умовами договору страхування. Про намір достроково припинити дію договору страхування будь-яка Сторона зобов'язана належним чином повідомити іншу не пізніше ніж за 30 днів до дати припинення дії договору страхування, якщо інше не передбачено договором страхування.

15.2.1. У разі дострокового припинення договору страхування на вимогу Страхувальника, Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору страхування, за вирахуванням нормативних

витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування. Якщо вимога Страхувальника обумовлена порушенням Страховиком умов договору страхування, то останній повертає Страхувальнику сплачені ним страхові платежі повністю.

15.2.2. У разі дострокового припинення дії договору страхування на вимогу Страховика, Страхувальнику повертаються повністю сплачені ним страхові платежі. Якщо вимога Страховика обумовлена невиконанням Страхувальником умов договору страхування, то Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору страхування, за вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування.

16.ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

16.1. Спори, пов'язані з договором страхування, вирішуються у порядку, передбаченому законодавством України.

17.ОСОБЛИВІ УМОВИ

17.1. Права та обов'язки Страховика та Страхувальника, підстави для відмови у здійсненні страхових виплат, зазначені у цих Правилах, але які не передбачені Законом України «Про страхування», з метою їх поширення на Сторони договору страхування, повинні бути передбачені договором страхування.

Додаток 1
до Правил добровільного страхування цивільної
відповідальності власників наземного транспорту
(включаючи відповідальність перевізника)
№ 118 (нова редакція)

СТРАХОВІ ТАРИФИ

1. Базові річні страхові тарифи у відсотках страхової суми:

Таблиця 1

При страхуванні відповідальності	Базовий річний страховий тариф, %
перевізників	0,2
експедиторів	0,5

2. Коригувальні коефіцієнти

1. При укладанні договорів страхуванні на строк менший ніж 1 рік застосовуються коефіцієнти короткостроковості до річного страхового тарифу:

Таблиця 2

Строк страхування, місяців	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Значення коефіцієнта	0,20	0,30	0,40	0,50	0,60	0,70	0,75	0,80	0,85	0,90	0,95

2. При розрахунку страхових тарифів залежно від умов страхування, переліку страхових ризиків, страхової суми (ліміту відповідальності), маршруту перевезення, виду вантажу, упакування, обсягу перевезення, засобу перевезення, досвіду перевізника чи експедитора, розміру франшизи та інших істотних факторів, визначених у договорі страхування, можуть застосовуватись коригувальні коефіцієнти від 0,07 до 7,0 відповідно до впливу вищезазначених факторів на ступінь ризику. Страховий тариф визначається шляхом множення базового страхового тарифу на коригувальні коефіцієнти.

3. Норматив витрат на ведення справи становить 35%.

Актуарій

Ю. Клименко

(Свідоцтво від 19.11.2015 року, № 01 - 018)

У цьому документі пронумеровано,
прошнуровано та засвідчено відбитком печатки
27 (двадцять сім) аркушів.

Голова Правління НАСК
«ОРАНТА»
В. Грищенко

04.03.2016 р.

НАЦІОНАЛЬНИЙ АГЕНТСТВО ЗАХИСТУ
ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ЗАХИСТУ ПОСЕРІЖ

Член Ради
О. Максимчук
Посади

Підпис

31.03.16 1216

ОРАНТА
00034186